

УДК 334(338).02

Мурашко А.А.¹, Цвілий С.М.²

¹ студ. гр. ГФ-221 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТУРИЗМУ В КРАЇНАХ СКАНДИНАВІЇ

Актуальність дослідження розвитку туризму і національних туристичних

систем Скандинавії є нагальною з кількох причин. По-перше, Скандинавія має досить розвинену туристичну галузь, що робить її цікавим об'єктом для дослідження. По-друге, дослідження туризму країн Скандинавії може стати джерелом інформації і досвіду для розвитку туризму в Україні й інших країнах. По-третє, вивчення туризму і туристичних систем країн Скандинавії може допомогти з'ясувати, які чинники сприяють успішному розвитку туризму в країнах з високим рівнем життя та як ці чинники можна використати в інших регіонах світу для підвищення рівня туристичного потенціалу. Таким чином, дослідження сталого розвитку туризму в країнах Скандинавії має важливе значення для розвитку туризму в Україні та для розуміння основних принципів успішної туристичної галузі. Дослідження туризму в Скандинавських країнах також є актуальним у зв'язку зі зростанням інтересу до туризму в цьому регіоні серед туристів з усього світу. Завдяки своїй культурі, неймовірним природним пейзажам та розвиненій інфраструктурі Скандинавія є популярним напрямом для туристів, що спричинило розвиток туризму як важливої галузі економіки країн регіону. Вивчення сталого розвитку туризму в країнах Скандинавії може допомогти зрозуміти особливості функціонування туристичної галузі в цих країнах, а також виявити проблеми та перспективи їх розвитку. Крім того, Скандинавія вважається однією з провідних туристичних дестинацій в Європі та світі завдяки унікальним природним ландшафтам, культурним традиціям та високому рівню розвитку туристичної інфраструктури. Так, вивчення туризму країн Скандинавії є актуальним для науково-дослідної діяльності в цій сфері. До країн Скандинавії входять Швеція, Норвегія, Данія. Саме ці країни активно розвивають сферу туризму згідно з сучасною концепцією сталого розвитку.

Зважаючи на те, що туризм у скандинавських країнах спрямований на сталий розвиток, екологічність, інноваційність, базовими об'єктами державної підтримки є підприємства, які розвивають діяльність саме на таких напрямках. Функціональними засобами підтримки процесу реалізації розвитку туризму у країнах Скандинавії, є фінанси, знання та компетенції [1]. Фінансова основа функціонування і розвитку стратегічних напрямів забезпечується за рахунок інвестиційних джерел: фінансування Євросоюзу, видатків муніципальних бюджетів (залежно від країни), приватних інвестицій, інвестиційного партнерства, власних засобів. У прерогативі розвитку є популяризація місцевої їжі, культури, традицій як основних конкурентних переваг під час створення туристичного продукту [2]. Важлива роль відводиться інтеграції природного якісного способу життя населення та туристів. Особливого розвитку протягом останніх років набувають підприємства сільськогосподарського спрямування, пов'язані з туризмом. Тому під час формування рейтингу підприємств по шкалі

державної підтримки саме такі підприємства посідають перші місця. Варіанти фінансування інвестицій у туризм є державними, приватними, внутрішніми або іноземного походження. Для участі державного сектору у фінансуванні сталого розвитку туризму Скандинавії важливою є інтеграція наднаціональних, національних та субнаціональних державних фінансових установ, включаючи зелені інвестиційні банки, які адаптують фінансування, сприяючи приватним інвестиціям нижчого рівня. Цей досвід є важливим для повоєнної України.

Загалом політика фінансування у визначених трьох країнах Скандинавії базується на таких чинниках та механізмах. По-перше, це визначені фінансові інструменти для сталого розвитку туризму за двома напрямками: державного та приватного фінансування. Інструменти прямої дії державного фінансування поєднують створення або інвестування в компанії, які впроваджують процеси або послуги, що зменшують негативний вплив на навколишнє середовище, одночасно збільшуючи ефективність їх діяльності (CleanTech підприємства). До інструментів непрямої дії належать: субсидовані позики або гранти, ринкові позики (орієнтовані на зелене кредитування, альтернативні структури позик), (часткові) кредитні гарантії, страхування зелених активів. Інструменти приватного інвестування розділено на групи: ринкові й інвестиційні. До ринкових належать: боргове фінансування (позики, зелені облігації, міні-облігації), власний капітал, гібридні інструменти (мезонінне фінансування, краудфандинг), фінтехінновації у фінансовий сектор, який зменшує витрати на транзакції та позики (блокчейн, алгоритми навчання, смарт-контракти). До інвестиційних інструментів: змішане фінансування, фінансування з позитивним впливом, мікрофінансування та краудфандинг на основі винагород. Таким чином, вибір інструментів для фінансування сталого розвитку туризму залежить як від типу інвестора, так і від цільового напряму фінансування з подальшим аналізом ефективності інвестиції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Цвілій С. М. Посткоронавірусна маркетингова політика утримання лояльних споживачів готельно-ресторанного продукту / С. М. Цвілій, О. М. Корнієнко // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. Зб. наук. праць. – 2021. – № 42. – С. 50–55.
2. Цвілій С. М. Відновлення туристичної екосистеми в післявоєнному періоді / С. М. Цвілій, О. В. Жилко, В. М. Зайцева // Відновлення природно-ресурсного потенціалу та стійкості екосистем : колект. монографія / ред. Т. О. Чайки. – Полтава, 2023. – С. 292–299.